

Nasza Wspólnota

nr 89

25 kwietnia 2021 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze Święte i intencje: 26 kwietnia – 2 maja 2021 r.

26.04, poniedziałek, godz. 17.00
+ Zbigniew

27.04, wtorek, godz. 17.00
+ Zbigniew

28.04, środa, godz. 17.00
+ Zbigniew

29.04, czwartek – święto św. Katarzyny ze Sieny, godz. 17.00
+ Zbigniew

30.04, piątek, godz. 17.00
+ Marian Wojdyło

1.05, sobota – wsp. św. Józefa, rzemieślnika, godz. 17.00
++ Genowefa i Kazimierz

2.05, V niedziela wielkanocna, B

9.00: ++ Kazimierz (1. rocz. śm.) i Józefa Halej

11.00: + W intencji Braci i Sióstr z róży pw. św. Michała Archanioła
– o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla nich i ich rodzin

Ogłoszenia

- ◆ Dziękuję bardzo P. Annie Bak i P. Mieczysławie Juryniec za kwiaty ofiarowane do kaplicy i sprzątanie na dzisiejszą niedzielę.
- ◆ P. Ryszardowi Kopko składam wyrazy wdzięczności za pracę przy rabatce kwiatowej przed kaplicą.
- ◆ Bóg zapłać również P. Małgorzacie Banaś i P. Marii Rabka za kwiaty przy kapliczce Matki Bożej w ogrodzie.
- ◆ Dzisiaj obchodzimy niedzielę Dobrego Pasterza, która rozpoczyna Tydzień Modlitw o Powołania do wyłącznej służby Bogu.
- ◆ W sobotę rozpoczynamy nabożeństwa majowe.
- ◆ W tym tygodniu przypada pierwsza sobota miesiąca.
- ◆ Dziękuję osobie, która złożyła ofiarę na utrzymanie naszej kaplicy.
- ◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Jezus powiedział:

«Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; najemnik ucieka, dlatego że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach.

Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej zagrody. I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz.

Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja sam z siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

(J 10,11-18)

W trosce o formację

W związku z ogłoszeniem przez Ojca Świętego Franciszka Roku św. Józefa, podejmujemy lekturę adhortacji apostolskiej Jana Pawła II „Redemptoris Custos” (Opiekun Odkupiciela) poświęconej temu Patronowi.

Jan Paweł II – Redemptoris Custos

Adhortacja apostolska o św. Józefie i jego posłannictwie
w życiu Chrystusa i Kościoła

Mąż sprawiedliwy – Oblubieniec

Józef jest owym „mężem sprawiedliwym”, który w duchu najlepszych tradycji ludu wybranego umiłował Dziewicę z Nazaretu, związał się z Nią oblubieńczą miłością, zostaje przez Boga samego na nowo wezwany i powołany do tej miłości.

„Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie”. To, co się w Niej poczęło, „jest z Ducha Świętego” – czyż nie na podstawie tych słów wypada przyjąć, że także i owa męska miłość Józefa do Maryi poczęła się wówczas na nowo z Ducha Świętego? Czyż nie trzeba myśleć o tej miłości Bożej, która rozlana w sercu ludzkim przez Ducha, który nam jest dany (por. Rz 5, 5), kształtuje najwspanialej wszelką ludzką miłość? Kształtuje również – i owszem, w sposób szczególny – miłość oblubieńczą małżonków, pogłębiając w niej wszystko to, co po ludzku godne i piękne, co nosi znamiona tego wyłącznego zawierzenia i przymierza osób, autentycznej „komunii” na podobieństwo Tajemnicy Trójcy Świętej.

„Józef wziął swoją Małżonkę do siebie, lecz nie zbliżał się do Niej, aż porodziła Syna” (Mt 1, 24-25). Te słowa wskazują zarazem na inną bliskość oblubieńczą. Głębia tej bliskości, duchowa intensywność zjednoczenia i obcowania osób – mężczyzny i kobiety – ostatecznie pochodzi od Ducha, który daje życie (por. J 6, 63). Józef, który był posłuszny Duchowi, odnalazł w Nim samym źródło miłości – swej oblubieńczej, męskiej miłości. Była to miłość większa od tej, jakiej mógł oczekiwać „mąż sprawiedliwy” wedle miary swego ludzkiego serca.

Liturgia wysławia Maryję jako „zjednoczoną z Józefem, mężem sprawiedliwym, więzią miłości dziewiczej i oblubieńczej”. Mowa tu w istocie o dwóch rodzajach miłości, które łącznie ukazują tajemnicę

Kościół, dziewicy i oblubienicy, której to tajemnicy symbolem jest małżeństwo Maryi i Józefa. Dziewictwo i celibat dla królestwa Bożego nie tylko nie stoją w sprzeczności z godnością małżeństwa, ale ją zakładają i potwierdzają. Małżeństwo i dziewictwo to dwa sposoby wyrażania i przeżywania jedynej Tajemnicy Przymierza Boga ze swym ludem, które jest komunią miłości między Bogiem i ludźmi.

Poprzez całkowite ofiarowanie siebie Józef wyraża bezinteresowną miłość do Matki Boga, składając Jej małżeński dar z siebie. Zdecydowany pozostać w ukryciu, by nie być przeszkodą dla Bożego planu dokonującego się w Niej, Józef wypełnia wyraźne polecenie otrzymane od anioła: przyjmuje Maryję do siebie i szanuje Jej wyłączną przynależność do Boga.

Z drugiej strony właśnie małżeństwo z Maryją stanowi źródło szczególnej godności Józefa i jego praw wobec Jezusa. Bez wątpienia godność Matki Bożej jest tak wysoka, że nic większego stworzyć niepodobna. Ponieważ jednak św. Józef połączony był z Najświętszą Dziewicą węzłem małżeńskim, przeto niezawodnie najbardziej zbliżył się do owej wzniosłej godności, którą Bogarodzica wszystkie stworzenia o wiele przewyższyła. Małżeństwo bowiem jest najbardziej istotną społecznością i związkiem, i dlatego z natury swej domaga się wzajemnej wspólnoty wszystkich dóbr małżonków.

Jeżeli zatem Bóg przeznaczył św. Józefa na małżonka Najświętszej Dziewicy, to uczynił go z pewnością nie tylko towarzyszem Jej życia, świadkiem Jej dziewictwa, obrońcą Jej cnoty, ale przez związek małżeński także uczestnikiem w Jej wzniosłej godności”.

